

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De tempore: & quòd tempus redimentum sit: atque omnia suo tempore &
dicenda & facienda sint. cap. Ixix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A tate mortem sibi accersuerunt. Sin autem repente fera irruat, atque hominem discerpatur, tum vero ille martyrico mortis genere obierit. Atque id perinde locum habet, siue quis in mari siue in terra moriatur.

De detractio: & quod detractio sit falsus sermo aduersus aliquem prolatus. CAP. LXVIII.

B OCTA est Maria & Aaron contra Moysen propter uxorem eius Æthiopiissam, & dixerunt, Num per solum Moysen locutus est Dominus? Nonne & nobis similiter est locutus? Et dixit Dominus ad eos: Audite sermones meos. Si quis fuerit inter vos Propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad eum. At non talis seruus meus Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est. Ore enim loquor ei, & palam, & non per ænigmata & figuras Dominum videt. Quare ergo non timuistis detrahere seruo meo Moyse? Iratusq; contra eos abiit. Et ecce Maria abiit candens lepra quasi nix.

Muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem, &c. *Psal. 30.*
Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum. Et malè locuti sunt de Deo: & dixerunt, &c. Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequebar. Qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum. *77. 100.*

Detractionem noli amare: ne de medio tollaris.

Custodite vos à murmuratione quæ nihil prodest, & à detractioe parcite linguæ: quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit. *Prou. Sap. 1.*

Nolite detrahere alterutrum, fratres mei. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legi, & iudicat legem. Si autem iudicas legem, non es factor legis, sed iudex. Vnus enim est legislator & iudex, qui potest perdere & liberare. *Iac. 4.*

Oculum qui subfannat patrem, & qui despicit partum matris suæ, effodiant eum corui de torrentibus, & comedant eum filij aquilæ. *Prou. 30.*

Detractio est aduersus fratrem absentem, obrectandi ipsi studio, aliquid dicere: etiam si alioqui verum sit quod dicitur. *Basil.*

Si quis maledictis te petat, siquidem vera dicit, fac te corrigas. Sin autem falsa sunt quæ tibi obicit, eum irride. Si tibi conscius es vera esse, quæ in te conicit, da operam ut te emendes: sin autem nil tale in te agnoscis, non est quod conuictus ipsius commouearis. *Chryf.*

Eos, qui nobis obrectant, tum demum contemere oportet, cum nullas ipsis maledicendi anfas porrigimus. Quin potius ne tum quidem: verum cum ipsis ora obstruere possumus. Cum autem à nobis id totum proficiscitur, in caput nostrum ignis omninò vertitur.

Non ij duntaxat, qui aliis obrectant, verum etiam illi, qui causas atque occasiones obrectandi temerè præbent, supplicio ei, quod maledicentiæ constitutum est, obnoxij sunt.

E Qui alium malo aliquo mulctare vult, prius seipsum ita mulctat. *Didym.*
Satius tibi est vinum bibere, & carnes comedere, quàm per obrectationem fraternas carnes deuorare. *Senum.*

De tempore: & quod tempus redimendum sit: atque omnia suo tempore dicenda & facienda sint. CAP. LXIX.

MNIA tempus habent, & suis spatiis transeunt vniuersa sub cælo. Tempus nascendi, & tempus moriendi. Tempus plantandi, & tempus euellendi quod plantatum est. Tempus occidendi, & tempus sanandi. Tempus destruendi, & tempus ædificandi. Tempus flendi, & tempus ridendi. *Ecds. 3.*

di. Tempus plangendi, & tempus saltandi. Tempus amplexandi, & tempus longe fieri ab amplexibus. Tempus acquirendi, & tempus perdendi. Tempus custodiendi, & tempus abiicendi. Tempus tacendi, & tempus loquendi. Tempus dilectionis, & tempus odij. Tempus belli, & tempus pacis.

osee. 10. Araftis impietatem, & iniquitatem messuistis.

Esa. 50. Dominus dedit mihi linguam eruditam: vt sciam quando oporteat proferre sermonem.

Ecli. 4. 20. Conferua tempus, & deuita à malo: & ne intempestiuè doctrinam ostètes. Ne retineas verbum in tempore salutis. Homo sapiens tacebit vsq; ad tempus. Ex ore fatui reprobabitur parabola: non enim dicit illam in tempore suo.

Ephes. 5. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus. Videte quomodo ambuletis, non quasi insipientes, sed vt sapientes, redimentes tempus, quoniã dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes quæ sit voluntas Dei.

Coloss. 4. In sapientia ambulate ad eos qui foris sunt: tempus redimentes. Sermo vester semper in gratia sale conditus sit: vt sciatis quomodo oporteat vos vnicique respondere.

nat. orat. de sanct. spi. Chryl. 1. *Quandiu vehemens est desiderium, arripe quod cupis. Quandiu calet ferrum, aspersa frigida temperetur: ne quid interea accidat, quod cupiditatem infringat.*

Duntaxat liberè loqui, cuiuslibet etiam è vulgo sapè est: at verò commodè ac consentaneo tempore, & ea, quæ conuenit, moderatione ac prudentia libertatem sermonis adhibere, eiusmodi est, vt magnam admodum & admirabili quadam virtute præditam animam desideret.

Euagr. Philo. Præstat lapidem frustra proiicere, quàm verbum.

Loquere quæ oportet, & cum oportet: & quæ non oportet, non audies.

Tempori parcere præclarum est.

De adulatoribus & parasitis, ac scurris: & quòd eos fugere oporteat.

C A P. L X X.

Psal. 52. Prou. 10. 18.

OMINVS dissipauit ossa eorum, qui hominibus placent.

Quasi per risum stultus operatur mala.

Verba astutorum mollia: ipsa autem feriunt interiora ventris. Sapientes & prudentes malos vocant: qui autem dulces sunt in sermone, amplius audientur. Multi ori regum blandiuntur.

Ecli. 7. Ibid.

Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis.

Sicut sonitus spinarum ardentium sub olla: sic risus stulti.

Esa. 3. 9.

Qui vos beatos dicunt, ipsi vos seducunt, & semitam pedum vestrorum conturbant. Et erunt qui beatificant populum istum, seducètes, & qui beatificantur, præcipitati. Et disperdet Dominus ab Israël caput & caudam, paruum & magnum in die vna, & eos qui personas admirantur.

Ezech. 13.

Væ qui consuunt puluillos sub omni cubito manus, & faciunt ceruicalia sub capite vniuersæ ætatis ad capiendas animas, mentientes populo meo credenti mendaciis.

Hiere. 38.

Seduxerunt te, & præualuerunt aduersum te viri pacifici tui: demerserunt in cœno, & in lubrico pedes tuos.

Ecli. 37.

Qui sophisticè loquitur, odibilis est: in omni re defraudabitur. Non est enim illi data à Domino gratia.

Gal. 1.

Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem.

Luc. 6.

Væ vobis qui nunc ridetis: quia plorabitis.

Iudæ. 1.

Hi sunt murmuratores, querulosi, secundum desideria sua ambulantes: & os eorum loquitur superbiam, & mirantes personas quæstus gratia.

Assen-